

“L'objectiu dels Maduixots és fidelitzar els castellers i que augmentin els socis”

ALMUDENA MONTAÑO INDIA

La colla Casteller de l'Alt Maresme Els Maduixots ha aconseguit una fita insòlita en el món dels castells: amb només dos anys d'existència ha muntat castells de 7, un repte que només han aconseguit tres de les aproximadament 100 colles castelleres que coexisteixen actualment a Catalunya.

El passat 24 de gener l'assemblea ordinària va escollir el malgratenc Roberto Moral com a nou cap de colla per als propers dos anys, i pren el relleu de Marc Ruiz, actual president dels Castellers de l'Alt Maresme.

Quins són els objectius que us heu fixat com a president?

Marc Ruiz: Volem activar el vessant social. El principal objectiu de la colla casteller de l'Alt Maresme és fidelitzar els castellers que ja en formen part, que gaudeixin de formar part de la colla, més enllà dels castells, i també, evidentment, augmentar el número de castellers a l'Alt Maresme i Blanes. Actualment som 213 socis dels municipis de Blanes, Palafròlles, Malgrat, Santa Susanna, Pineda i Calella. Cal reforçar la presència als municipis, que la gent dels diferents pobles es faci seva la colla.

I quins són els reptes del cap de colla?

Roberto Moral: Consolidarem els castells de 7 i encararem altres castells de la gamma alta de 7 que en-

cara no hem assolit, com el 3d7a, el 5d7 o el 7d7. També començarem a preparar-nos per alçar al 2017 els castells de 8.

No us fa por anar tan ràpid?

R.M.: Fem castells amb molt de seny, molt pensats i explicats. No tenim pressa, però assagem molt, amb entusiasme i energia. Intentem motivar els socis perquè és la manera que se superin a ells mateixos.

Heu patit moltes lesions?

R.M.: La majoria de lesions que patim són lleus, contusions; sí que en dos anys d'existència hi ha hagut un trencament de braç i una cama.

M.R.: A diferència del que pugui semblar, fer castells és de les activitats on hi ha menys lesions. Altres esports, com el futbol, per exemple, en tenen moltes més, el que passa és que quan cau un castell és molt espectacular i pot semblar que algú s'ha lesionat, tot i que normalment són contusions.

Potser quan cau l'anxaneta és quan més pateix el públic...

M.R.: Sí, tens raó, però no és la posició de més risc d'un castell, perquè, a banda de la seguretat que li aporta el casc, si hi ha una caiguda, normalment la canalla cau amortida sobre els altres castellers.

De totes formes, preneu mesures de seguretat?

Marc Ruiz i Roberto Moral amb el calendari de la colla. Foto Almudena Montaña

R.M.: Sí. Mai actuem si no hi ha una ambulància a la plaça. També tenim un equip sanitari al grup, amb persones amb coneixements d'infermeria que s'encarreguen de fer alguna petita cura i d'activar el protocol després d'una caiguda.

S'han de tenir unes característiques físiques especials per ser casteller?
M.R.: No; un dels elements més positius de fer castells és que cada persona, independentment de l'edat o de la complexitat física, pot tenir el seu lloc en el castell. Per exemple, a sota de tot van els més baixets i amb més resistència, i als contraforts els que tenen els braços més llargs. Les noies petites van a sota, als baixos. La mainada, d'aproximadament 7 anys, fan d'anxaneta i acotxador, i quan ja tenen 10 anys es col·loquen de dosos, sota d'aquests.

Quins dies assageu?

M.R.: Els dimarts de 19 a 20 h assaja la canalla i de 20 a 22 h els adults; i els divendres de 19.30 h a 20.30 h la canalla i de 20.30 h a 22.30 h els adults. Ho fem al col·legi Sant Jordi de Pineda, al número 15 del carrer Verdguer, i tothom està convidat a provar-ho! Els grallers i timbalers assagen els divendres de 19.30 a 20.30 h.

La música us ajuda a concentrar-vos quan aixequen el castell?

R.M.: Sí; el toc de graller és molt important durant la construcció del castell, perquè com que la majoria no podem mirar cap a dalt,

el ritme de la música ens indica quina part s'aixeca. Gràcies als músics sabem quan l'anxaneta fa laleta i es consolida el castell.

Teniu algun himne?

M.R.: I tant! Tenim una cançó que va compondre un membre de la colla que és músic, en Titus, i la cantem després d'haver aconseguit alguna fita casteller. La canalla s'ha inventat una altra lletra pròpia.

Al mes d'abril acompliu el segon aniversari de la creació de l'entitat; què heu programat per celebrar-ho?

M.R.: El dissabte 30 d'abril farem una festa a Blanes, perquè és el darrer poble que s'ha incorporat a l'entitat, i ja comptem amb una vintena de socis blanencs molt compromesos. Actuarem amb dues colles més, la Jove de Barcelona i els Micacos de Badalona, i gaudirem de la música d'en Miquel del Roig. A Blanes hi tornarem per Festa Major, el dissabte 23 de juliol. A veure si a les dues diades podem mostrar castells de 7.

Com se us va acudir crear una colla casteller?

M.R.: Particularment jo havia participat en alguna colla de forma esporàdica, i sí que pensava que estaria bé crear una colla casteller pròpia a l'Alt Maresme. Fa dos anys i mig vam convocar una reunió informativa que va tenir molt bona resposta i a partir d'allà ens vam engrescar a tirar la colla endavant. També vaig engrescar la meua dona, que és grallera; el meu

fill, que és tabaler, i a la meua filla que fa pilars; jo ara he de fer el que em demanin, haha.

R.M.: Jo vaig veure fulletons de la reunió i, com que feia temps que volia formar part d'una colla, doncs em vaig presentar. Ara ja he involucrat tota la família: la meua dona i els dos fills.

D'on va sorgir el nom de Maduixots?

M.R.: Ve de les famoses maduixes del Maresme. El dia que votàvem en assemblea el color de la camisa, una de les persones que defensava el color vermell de les maduixes del Maresme per a les camises va proposar que ens anomenéssim Els Maduixots. En un primer moment tots vam riure, però després ens va agradar la idea i ara tothom ens coneix així, tot i que el nom oficial és Colla Casteller de l'Alt Maresme.

Per què vau decidir que englobés tants pobles?

M.R.: D'una banda, perquè per poder créixer cal una àmplia base social, que no pot oferir cap dels pobles de l'Alt Maresme per si sol, en una zona no tradicional de castells; d'una altra, perquè la colla sigui de tots els pobles, que tots se la puguin sentir seva, perquè és la colla del seu poble, i per això també actuem dos cops l'any a cada localitat. Fins i tot intentem que a cada actuació els protagonistes siguin els castellers d'aquell municipi. ■

Un 4 de 7 a Calella. Foto Bàrbara Ferrer